

Bet tagad!

Labrīt! Locīsim ceļus lūgšanā!

Dārgais Debesu Tēvs, mēs pateicamies par šo iespēju, mēs pateicamies par to, ka šorīt modināji mūs. Es, lūdzu, svētī tos, kas vēl tikai pievienosies. Dod viņiem savu žēlastību. Paldies, ka varam būt šeit, GYC, un saņemt tavas svētības. Es, lūdzu, iztukšo mūsu es un piepildi ar Svēto garu. Es īpaši, lūdzu, esi šorīt ar Sebastianu. Svētī viņa lūpas un ļauj viņam runāt Tavu vārdu. Ļauj viņam būt pazemīgam Tavā priekšā! Paldies, ka mīli mūs un nomiri pie krusta. Un mēs nevaram sagaidīt lielisko atjaunoto GYC debesīs. Tavā vārdā, Āmen!

O, GYC! Vai tu mīli Jēzu?

Jā, mēs mīlam Jēzu!

Vai esat droši, ka mīlat Jēzu?

Jā, esam droši, ka mīlam Jēzu!

Un kāpēc tu mīli Jēzu?

Tāpēc, ka mēs mīlam Jēzu.

Tāpēc, ka Viņš pirmais mīlēja mani.

Tas ir iemesls, kāpēc mums mīlēt Viņu.

O, kā es mīlu Jēzu!

Dziedu, O, kā es mīlu Jēzu!

O, kā es mīlu Jēzu!

Tāpēc, ka Viņš pirmais mīlēja mani.

Cik no jums šorīt cēlās 6:00? Tāpēc, ka jūs mīlat Jēzu, vai ne? Āmen. Šorīt es vēlos jums ko līdzdalīt, bet tagad... bet tagad pirms mēs tajā iedziļināties un pirms visi atnāk, es vēlos jums lūgt 4 lietas. Vai tas būtu labi? Tikai četras. Un tas ir, kas tāds, kas nepieciešams visās sanāksmju reizēs gan rītos, gan vakaros. Mans pirmais lūgums šorīt no jums kā no GYC, lūgt un saprast, ka šī nav parasta regulāra sanāksme. GYC eksistē jau 8 gadus. Kā organizācija mēs pastāvam, lai palīdzētu mums nepastāvēt. Tas ir iemesls, kāpēc ir GYC. Tā ir kustība. Un kā kustība, GYC nav notikums. Un tas nav kas tāds, kas notiek 5 dienas šajā hallē, kamēr mēs guļam jaukās viesnīcās un ēdam ēdienu, kam nepieciešams daudz lūgšanas. Bet es ticu, ka šorīt mēs viņiem varam dot iespēju. Skatīsimies, ko viņi ir sagatavojuši priekš mums. Āmen. Bet GYC ir kustība. Un tas nozīmē, ka mums vienmēr jābūt kustībā, tuvāk mūsu mērķim, lai pabeigtu Dieva darbu šajā paaudzē. Ja tas ir mūsu uzdevums, ja GYC ir kustība, tad jūs esat GYC. GYC funkcionē visa gada garumā. Kamēr vien jaunieši sekos pa pēdām viņu Tēva lietās, tikmēr GYC ir kustība. Kad jūs apstājaties, apstājas arī GYC. Tas nav tad, kad beidzās konference. Tas nav tad, kad apstājas GYC. GYC beidzās, kad jūs vairs nesekojat sava Tēva lietās. Tādā mērā es jums izteikšu arī savu otro lūgumu. Ir divu veidu dalībnieki. Tie, kuri GYC ir pirmo reizi. Un mans izaicinājums priekš jums ir, ka jūs atnācāt tādi kā esat, mēs jūs ielūdzam tādu kā esat, bet mūsu lūgšana ir, lai jūs nepaliktu tādi kā esat. Mums vienmēr

jātiecas pēc kaut kā lielāka. Un, ja šis ir jūsu pirmais GYC, tad lūdziet savā sirdī, lai jūs būtu modri prātā, ka šī nav parasta nedēļas nogale. Es vairāk nerīkošos kā agrāk. Tā nav kalna virsotnes pieredze Tā īstenībā ir kalna pakājes pieredze. Es gribu, lai jūs izprastu to, ka atstājot GYC, tas ir kā garīga kalnā kāpšana, lai sasniegtu tā virsotni. Tiem, kas nāk uz GYC un apmeklē to jau daudzu gadu garumā, es zinu, ka jūs varat salūzt. Cik GYC mums vēl vajadzēs? Cik lieliskus runātājus mums vēl vajadzēs? Cik lieliskiem un spēcīgiem semināriem mums būs vēl nepieciešams iziet cauri katrā paaudzē? Mums ir jāpilnveidojas kā kustībai un tas nozīmē, ka tie, kas jau vairākus gadus apmeklē.... Mums nepieciešama jūsu klātbūtne arī, jo Dievs lieto ne tikai runātājus, Viņš lieto arī apmeklētājus... Un jauni cilvēki šajā vietā nākamās 5 dienas, 4 dienas, kuri varbūt katru rītu un vakaru neieradīsies uz kopīgajiem svētbrīžiem, dažādu iemeslu dēļ, bet jūs viņus redzēsiet gaitenī, viņi varbūt dzīvo jums līdzās vienā istabiņā ar jums. Un Dievam ir nepieciešams, lai jūs būtu Viņa ietekmes aģenti. Un tā ar tēmu „Nekaunos”, mums vajag atstāt aiz sevis visu politkorektumu, kas tur mūs saistītus mūsu patiesajam aicinājumam, kāds Dievam ir paredzēts mūsu dzīvēs. Ir tik daudz izaicinājumu. Ja jūs redzat brāli vai māsu darām, ko tādu, kas neatspoguļo Kristus garu, tad uzrunāiet viņu un uzsitiet pa plecu. Ja jūs redzat kādu jaunu māsu sēžam pārāk tuvu kādam jaunam brālim, uzrunāiet viņu un uzsitiet pa plecu. Āmen. Uzsitiet pa plecu.

Mans trešais lūgums ir cerība, ka jūs, kad esat nākuši klausīties Dieva vārdu, līdzīgu paņemtu pildspalvu un papīru. Mums prātā jāapdomā katra lieta, kas tiek izteikta. Mums jācenšas vēl izzināt, ko gan Bībele mums vēl var pastāstīt? Bet patiesība ir tā, ka cilvēku dzīves tiek pastāvīgi mainītas Dieva vārda spēkā. Un tas nozīmē... kā mēs augstprātīgi varam domāt, ka varam nekā neiegūt, kad Dieva vārds tiek atvērts. Dieva Vārds īstenībā ir paša Dieva domas, izteiktas cilvēkiem. Jūs nevarat tās izsmelt, tāpēc mans ieteikums vienmēr ir paņemt papīru, zīmuli vai pildspalvu. Jums sev jāuzdod trīs jautājumi par katru svētrunu. Tas vismaz palīdz man kā sludinātājam. Jo dažas svētrunas ir grūti klausīties. Āmen. Varbūt jūs nesaprotat par ko es runāju. Varbūt jūsu mācītājs ir pats dinamiskākais runātājs Ziemeļamerikā! Trīs jautājumi, kas tev jāuzdod sev pašam. Pirmais, kas ir tas, ko es tagad dzirdu, ko neesmu dzirdējis iepriekš? Tu vienmēr iemācīsies, ko jaunu. Otrais jautājums, Kur bija manas domas, kad tika sludināts Dieva vārds? Dažreiz tu klausies, kas tiek sludināts, bet tavš prāts sāk aizdomāties par ko citu un tu sev uzdod jautājumu – vai picu, ko ēdi pagājušajā naktī, neapēdi pārāk vēlu, vai arī tu aizdomājies par ballīti ar draugiem pagājušajā vakarā. Un tu sāk aizdomāties, bet tas nav negatīvi, arī to tu vari pierakstīt, jo pat tad, kad runā mācītājs, Svētais gars vēlas runāt uz tevi, un varbūt atgādināt par tavām attiecībām ar apkārtējiem. Tāpēc, ka kur divi vai trīs sapulcējušies Kunga vārdā, Dievs būs viņu vidū. Un Dievam ir vēsts ikvienam, kas šeit sēž. Kur ir tavas domas, kad tiek sludināts Dieva vārds? Un pēdējais jautājums – Ko es darišu tagad, kad esmu dzirdējis šo vēstījumu? Noteikta rīcība. Kad tu apskati radīšanas tēmu, mēs apgalvojam, ka Dievs radīja pasauli ar Sava vārda spēku. Tas nozīmē, ka Dieva vārds vienmēr izraisa darbību. Āmen. Tas nozīmē, ka mēs dzīvojam pasaulē tieši tagad. Un, kad Dievs runāja uz vali, tas norija vīru un tas to nesagreģoja. Kad Dievs runā uz ēzeli, tas atver muti un sāk runāt. Kad Dievs pavēl saulei nespīdēt, kad Jozua cīnās, tad saule nespīdēja. Bet ir viena radības daļa, kas patur sevī Dieva Vārda spēku neatraisītu. Tā ir cilvēce. Dievs var runāt uz mums, bet mēs neko nedarīsim. Vienkārši tāpēc, ka esam

pakļauti gribai. Mums ir jāizvēlas pakļauties Dieva vārdam. Pretī visam, kas nav no Dieva Vārda. Tātad trešais jautājums ir – Ko es darīšu tagad, kad esmu dzirdējis šo vēsti? Mans pēdējais lūgums ir četru burtu vārds. Kāds zina par ko es domāju? Nē? Tā nav lūgšana, bet to jūs noteikti varat darīt priekš manis, visu laiku. Labi, četru burtu vārds sākas ar ā...m.... Āmen. Es gribu piebilst tam, ko Džastins teica pagājušajā vakarā. Āmen nav melnādaino vārds. Āmen. Es sludinu melnādaino draudzēs, es tikai pieceļos kājās: „Āmen.” Es neko neteicu. Dievs, svētī manus brāļus un māsas. Bet vissvarīgākais, kas jāatceras, ir Atklāsmes grāmatas beigās, kad nāks uzvara, tad visa radība – melnais vai baltais, spānis vai Āzijas iedzīvotājs, vienalga no kurienes nākat, pirms plūdiem vai pēc plūdiem, ja tev ir Kristus taisnība un uzvara Jēzu Kristū, ir tikai viens vārds, kas nāks no visu mutēm, tas būs Āmen. Tas nozīmē, ka tas nav kādas kultūras vārds. Vārds Āmen pirmo reizi Bībelē tika lietots 4. Mozus grāmatā piektajā nodaļā. Diemžēl tas tika lietots attiecībā uz neuzticīgu sievu. Priesterim vajadzēja nolikt šo sievu Kunga priekšā un ar lāsta vārdiem izjautāt. Un viņai vajadzēja tam piekrist, sakot Āmen, kas nozīmē – lai tas tā notiek, kā tu esi teicis. Tātad, ja ir kas tāds, kas nāk no vēsts un kas saskan ar jūsu sirdi un jūs piekrītat tam, ko tikko ir teicis kāds vīrietis vai sieviete, tad tas lai ir it kā es to būtu teicis. Tad tu saki Āmen. Ja vēstī ir kas tāds, kas uzkāpj uz tavām varžacīm... Un jūs tā: auuu! Man jāatmet tā lieta..... Jūs zināt, kas jums ir jāsaka? Āmen. Lai tā notiek, kā tu esi teicis savam kalpam..... Āmen.

Es gribu to dzirdēt no kreisās uz labo pusi, un no aizmugures uz vidu. Esmu sludinātājs, kam patīk kontaktēties. Tāpēc, lūdzu, neaizturiet savus Āmen!

Lūgsim!

Visvarenais Dievs, Mūžīgais Tēvs, mēs pateicamies par dzīvības dāvanu un mēs zinām, ka tas nav tāpēc, ka tu mums dod dzīvību, jo mēs vakar bijām labi. Bet tas ir tāpēc, ka Tavs vārds saka, ka Tava žēlastība ir pār mums katru rītu, un liela ir Tava uzticība. Arī pat tad, kad mēs neticam Viņš paliek uzticīgs, jo Viņš nevar tāds nebūt. Tēvs, Tava žēlastība iztur mūžīgi un mēs lūdzam par šo sanāksmi, lai tu ceļo no sirds uz sirdi un no prāta uz prātu un iespiedies dvēselē ar vēsti, kas ir sagatavotai katrai sirdij. Ka mēs visi varam pieņemt augstākus principus un iegūt Kristum līdžīgu Garu, kas nekaunas. Māci mūs, Kungs, kad mēs lasīsim Tavu Vārdu. Un pieņem, Kungs, savu kalpu, kurš nav nekas cits kā putekli, iedves viņā Dieva dvašu un piepildi atkal ar dzīvību. Tā ir mūsu lūgšana! Un mēs lūdzam, lai tā būtu mūsu pieredze. To mēs lūdzam Tavā vārdā, Āmen!

Ja jums ir Bībeles, lūdzu, atveriet 2. Samuēla grāmatu 12. nodaļu. Kad esat tur, sakiet Āmen. Ja vēl neesat, sakiet žēlastība! Labi! 2. Samuēla 12. nodaļa. Sāksim ar pirmo pantu, vai esat tur? Āmen? Tas ir tas, ko saka Dieva vārds. *Un tas Kungs sūtīja Nātanu pie Dāvida; kad nu viņš bija pie viņa nonācis, tad viņš tam sacīja: „Divi vīri bija vienā pilsētā, viens bagāts, otrs nabags. Bagātajam bija ļoti daudz sīklopu un liellopu, bet nabagajam no visa tā nebija itin nekā kā vienīgi viens pats jēriņš, vēl gluži mazs, ko viņš bija pircis un uzaudzinājis un kas bija pie viņa uzaudzis kopā ar viņa bērniem; tas ēda no viņa maizes rieciena un dzēra no viņa kausa, pie viņa krūtīm tas gulēja, un šī mazā aitiņa bija viņam kā paša meita.”*

Izklausās pēc mājdzīvnieku turēšanas Amerikā, vai ne? Tie rūpējas par saviem mājdzīvniekiem vēl labāk kā par saviem paša bērniem. Es domāju: apžēliņ! Acīmredzot, tā nav jauna koncepcija. Piektais pants - *Tad Dāvids iedegās ļoti lielās dusmās pret to*

vīru, un viņš sacīja Nātanam: „Tik tiešām, ka tas Kungs dzīvs, tas vīrs, kas to ir darījis, ir nāvi pelnījis! Un to jēriņu lai tas izlīdzdams atdod četrkārtīgi, tādēļ, ka viņš tā ir rīkojies un nav bijis līdzcietīgs!” Tad Nātans atbildēja Dāvidam: “Tu esi tas vīrs! Tā saka tas Kungs, Israēla Dievs: Es esmu tevi svaidījis par ķēniņu Israēlam, un es esmu tevi izglābis no Saula rokas.

Mēs zinām, ka šī situācija, kas nāk līdz ar pravieti Nātanu, ir sekojusi Dāvida grēkam ar Batsebu un viņa vēlmei to noslēpt. Un mēs redzam, ka Nātans nāk.. un šis liekas kā iepriekšnoteikts Dāvida dzīvē, ka viņš saņem rājienu caur stāstu. Cilvēki pastāsta viņam stāstu, viņš atbild uz stāstu, un tad pravietis vai cita persona saka: Tu esi tas cilvēks, kurš ir vainīgs tādā pašā lietā kā stāstā. Tā viņš nāk un saka: Dāvid, tu biji ganu zēns. Bija divi vīri vienā pilsētā. Vienam, bagātajam vīram bija daudz ganāmpulku, tas nozīmē, ka viņam bija daudz aitu baru. Bet tajā pašā laikā otram vīram, nabadzīgajam, bija tikai viens jērs. Šis jēriņš viņam bija tik īpašs, ka tas uzauga tā, it kā būtu viens no viņa bērniem. Un, kad ieradās kāds ceļotājs, pastāvēja šī viesmīlības ieraža Vecajā Derībā, sagatavot maltīti šim nogurušajam ceļotājam. Bagātais vīrs skatījās pāri uz saviem daudzajiem ganāmpulkiem un teica pie sevis: es negribu ņemt nevienu no manām avīm, es ņemšu viņa avi. Tā nu viņš paņem šo vienu vīra jēriņu, paņem to, nogalina, ceļ priekšā ceļotājam, un Dāvida atbilde uz šo bija pilnīgi nešokējoša, kā ganam, mēs runājam par cilvēku, kurš cīnījās ar lāci, lai aizstāvētu savas avis. Mēs runājam par jaunu vīrieti, kurš cīnījās ar lauvu, lai aizstāvētu savas avis. Jūs varat iztēloties, cik nozīmīgi un dziļi izjusti tas ir Dāvidam. Un viņš atbild ar šiem notiesājošiem vārdiem 2. Samuēla 12. nodaļā. Tur rakstīts, ka Dāvids saka: Tik tiešām, ka Tas Kungs ir dzīvs, tas vīrs, kas to ir darījis, ir nāvi pelnījis! Ir interesanti – Vecajā Derībā 2. Mozus grāmatā teikts, ka ja tu nozodz citam aitu, tev tas ir jāatmaksā četrkārtīgi, par to nepienākas nāve. Bet mēs redzam, ka Dāvids iet tālāk par sodu kādu nolīcis Dievs. Viņš ir neiecietīgāks pret šo konkrēto noziegumu kā pats Dievs. Bet ir interesanti, jo nākamais pants saka: Dāvid, tu redzi, kā tu tikko nosodīji šo vīru,.. bet zini ko – Tu esi tas vīrs. Tu esi tas vīrs. Mēs dzīvojam laikā, kad „tu esi tas vīrs” nenes sev līdzīgu negatīvu pieskaņu. Jūs atnākat un sakāt: O, brāli Sebastian, es dzirdēju, ka jūs sludināt. O, jūs esat vīrs! Nē, Jēzus ir vīrs! Āmen? Jēzus ir vīrs! Bet Dāvida gadījumā es gribu pievienot citādāku definīciju izteicienam „tu esi vīrs!” Lielākoties mēs esam neiecietīgāki pret ļaunumu, ko redzam citos, nekā pret to, kas ir pašu dzīvēs. Mēs apsēžamies un skatāmies CNN. Mēs atveram laikrakstu, mēs dzirdam stāstus no misijas laukiem par to, kāds ļaunums un negantums eksistē pasaulē un mēs mierīgi klausāmies kā Dāvids Jeruzālemes ziņas „vīrs nozadzis otra vīra jēru”, un mēs sakām: „Šim vīram jātiek nogalinātam!” Bet tad vēsts pagriežas pret tevi un mani un saka: Tu esi tas vīrs. Mēs lasām par šo genocīdu, kas notika Ruandā, un, ja jūs paņemat kaut vienu grāmatu, lai palasītu, ko vīri darīja citiem vīriem, ko viņi darīja citām sievietēm, un jūs redzat ļaunumu, kas bija šajos cilvēkos, ka viņi skatījās uz genocīdu kā uz darbu no deviņiem līdz pieciem. Piecelies deviņos, dodies slepkavot līdz pieciem vakarā, atgriezies atpakaļ. Miljons cilvēku mira mazāk kā simts dienās. Un mēs sakām: paskatieties uz šo lielo ļaunumu, ņemot vērā, ka visas šīs nācīgas neiejaucās. Un mēs tiesājam ļaunumu, ko redzam sev apkārt, bet ko mēs darām ar ļaunumu paši savās sirdīs? Mēs bieži esam neiecietīgāki, kad mēs redzam negodīgumu tajā vīrā un negodīgumu tajā sievietē, vai jūs

redzat, ka jūs esat tas vīrs? Redziet, draugi, par ko mēs runājam ir vienkārši šis – kas bija par iemeslu šim genocīdam Ruandā? Kāds bija iemesls Hitlera sirdī, kas lika viņam celties un nogalināt miljoniem jūdu? Kas bija par iemeslu Staļinam pakļaut savus cilvēkus nāvei? Tas bija trīs [latv. - piecu] burtu vārds, saukts par grēku. Un, ja tas ir tas, līdz kam grēks noved, un grēks ir arī manī, tad „tu esi tas vīrs!” Mēs domājam, ka mūsu grēki taču nav tik lieli, Dievs mums rāda savu riebumu pret grēku mūsu pašu naidā pret ļaunumu citos. Katru reizi, kad mēs skatāmies ziņas, katru reizi, kad mēs ar troksni nosviežam laikrakstu, tas saka, ziniet ko – viņš uzauga labā kristīgā ģimenē tieši tāpat kā tu. Viņš gāja uz jauku, labu akadēmiju skolā, tieši tāpat kā tu. Kas notika ar viņu? Tāpēc Timotejs Makvejs, kurš uzspridzināja šo ēku Oklahomā bija tik liels notikums Amerikai. Jo mēs domājam – teroristi ir tur ārā. Teroristi ir tur ārā. Un tieši tāda ir mūsu mentalitāte draudzē. Lielākā opozīcija, ar ko jāsastopas draudzei nāk no draudzes iekšienes. Vai jūs varat teikt āmen? Kaut kur kādā vietā, kādā amatā grēks ir satvēris kādu vīrieti vai sievieti. Un mēs varam tiesāt mācītāja rīcību, draudzes vecākā vai kāda cita draudzes locekļa rīcību, bet tas nāk atpakaļ pie tevis, 2009. gada Nātans: Tu esi tas vīrs! Tu esi tas vīrs. Es atceros kā dzirdēju kādu stāstu par bagātu biznesmeni, viņš klausījās kādā apoloģētā Robijā Zaharijā. Un viņam un Robijam bija tikšanās, un Robijs atstāstīja šo tikšanos. Un viņš teica, ka viņš apsēdās kopā ar šo bagāto biznesmeni, un viņa prezentācija bija par to, ka, lai ticētu labam un ļaunam tev ir jātīc Dievam. Tu nevari pamatot morāli bez Dieva. Bagātais biznesmenis skatās uz Robiju pāri galdam un saka: Es gribu ticēt, ka pastāv labais un ļaunais, es gribu ticēt, ka ir ļaunums pasaulē, bet es negribu, ka man ir jātīc Dievam, lai tam ticētu. Un tā viņš runā vēl un vēl. Viņam blakus sēž viņa asistents. Un viņa asistents klausās un saka: es dzirdu tevi runājam par ļaunumu visapkārt tev, es dzirdu tevi runājam par ļaunumu sabiedrībā, bet ko tu dari sakarā ar ļaunumu paša sirdī? Un vīrietis uz brīdi aplūsa. Un viņš teica: es domāju, tad, kad es to izdaru, neviens no tā necieš. Un Robijs, nodrošinot atbilstošo loģisko triecienu, pastāstīja stāstu par premjerministru Japānā, kurš izdarīja pašnāvību. Un kad viņa sieva no rīta pamodās, viņa redzēja atvērtu grāmatu uz galda, „De Profundis” [latīniski; from the depths] Oskars Vailds. Un viņš bija pasvītījis šādus vārdus: „Lai cik briesmīgs būtu viss, ko es esmu nodarījis citiem, nekas nav tik briesmīgs, kā tas, ko es esmu nodarījis sev.” Ļaunums nav bez upuriem. Vai jūs varat teikt āmen? Tu vari domāt, ka vari sēdēt pie datora un skatīties pornogrāfiju viens pats. Bet Bībele runā par tiem, kas ir paši pret sevi 2. Timoteja 2. nodaļā. Tur sacīts: tu, kas grēko pret mani, tu grēko pats pret sevi. Grēks sāpina Dievu, jo tas ir pašiznīcinošs. Vai jūs dzirdat mani? Tātad mums ir šis koncepts „mēs skatāmies uz ļaunumu mums visapkārt”. Šis izmainīs dinamiku tam kā mēs kā draudze mijiedarbojamies. Kad mēs redzam, ka brālis vai māsa kļūdās, kā konkrētai personai ir kāda vājība, es paskatos uz viņu un tad pirksts norāda atpakaļ – tu esi tas vīrs. Grēks ir tevī. Un mans jautājums ir: vai ir kāda pārmaiņa, pēc kuras jūs ilgojaties, lai tā jūsu sirdīs notiktu šorīt. Vai ir kāda pārmaiņa, pēc kuras jūs ilgojaties savā dzīvē? Un, manuprāt, pamata jautājums šai postmodernisma laika paaudzei: kā ir iespējams izmainīt cilvēka sirds ilgas? Mēs esam paaudzei, kas grib būt patiesa. Mēs esam paaudze, kas grib būt atvērta. Un mēs esam nonākuši līdz vietai, kad mēs sakām: mēs vienkārši esam godīgi, mēs esam iekšēji esam jauni, un ziniet, mēs tagad vērtējam cilvēkus par to, ka viņi ir godīgi par to, ka ir grēcīgi. Vismaz viņi ir patiesi. Tas ir tas, ko mēs sakām. Viņš vismaz ir patiess. Jā, viņš ir patiess,

patiesi ļauns. Fakts, ka persona ir godīga par savu grēku, to neattaisno, tas nepiešķir nekādus nopelnus. Mums, protams, ir vajadzīgs vairāk īstuma draudzē, bet tā jau ir cita svētruna. Un mans jautājums ir tāds.. Mums ir visi šie ieteikumi par to, kā iespējams mainīt cilvēka sirdi. Vai mēs tiešām izmainīsim cilvēka sirdi ar izglītības palīdzību? Vai tur tiešām līdzēs sēdēšana klasē un klausīšanās, kā kāds man stāsta par nīdējiem vēsturi, vai tas man liks pārtraukt ienīst? Vai jūs tiešām tiksiet galā ar manu iekāri, publicējot fizioloģiskas grāmatas par seksualitāti? Vai jūs tiešām strādāsiet ar manu lepnumu stāstot man par Napoleonu pie Vaterlo? Draugi, Jēzus ir vienīgais risinājums ļaunumam sabiedrībā. Un Elena Vaita saka tā: karājoties pie krusta, Kristus bija evaņģēlijs. Kā ir iespējams nekaunēties? No vienīgā risinājuma ļaunumam sabiedrībā? Kā mēs varam nekaunēties? Mana pārliecība ir šāda: tāpēc, ka mēs neesam piedzīvojuši šo pārmaiņu. Dziļi sirdī mēs īstenībā neticam, ka Jēzus var izmainīt cilvēkus. Dziļi sirdī mēs īstenībā neticam, ka Jēzus var aizvest personu no šejienes līdz turieni. No tumsības uz gaismu. No akluma uz redzi. No sātana varas uz Dieva spēku. Bet pirmā vieta, kur sākt ir tavā paša sirdī. Un ja ir kāda pārmaiņa, ko tu ilgojies piedzīvot šorīt, šis ir laiks tai pārmaiņai. Atšķiriet kopā ar mani savās Bībelēs Jāņa evaņģēliju 20. nodaļu. Jāņa evaņģēlijs 20. nodaļa, kad esiet tur, sakiet āmen. Ja neesat tur, sakiet „apžēlojies!” Labi. Jāņa 20.nodaļa. Vai jūs esat tur? Pievērsiet uzmanību 30. un 31. pantam. **30 VĒL daudz citu zīmju Jēzus darīja Savu mācekļu priekšā, kas nav aprakstītas šinī grāmatā.** 31 Bet šis ir rakstītas, lai jūs ticētu, ka Jēzus ir Kristus, Dieva Dēls, un lai jūs, pie ticības nākuši, dzīvību iegūtu Viņa Vārdā. Ir tik interesanti, ka Jānis novieto šo sava evaņģēlija beigās. Jūs paņemat rokās Bībeli pirmo reizi, kāds jums ir teicis, Elena Vaite par to runā, ka lasīt Jāņa evaņģēliju ir labs iesākums, jūs sākat lasīt Jāņa evaņģēliju, un kad jūs lasāt pirmo, otro, trešo, ceturto, visu līdz divdesmitajai nodaļai, un tagad – būm! – viņš nāk klajā ar – starpcitu, šī ir mana evaņģēlija galvenā doma. Tagad jums ir jādodas atpakaļ un jālasa evaņģēlijs jaunā skatījumā. Jūs brīnāties, kāpēc atsevišķi stāsti nav Jāņa evaņģēlijā, kas ir Mateja evaņģēlijā. Kāpēc ir tā, ka atsevišķi pārskati nav atrodamī Jāņa evaņģēlijā. Jānis saka, 30. pantā, viņš saka: **VĒL daudz citu zīmju Jēzus darīja Savu mācekļu priekšā, kas nav aprakstītas šinī grāmatā.** Kas nozīmē – mans evaņģēlijs nav vēsturisks pārskats. Es necentos katalogizēt vēsturi. Es necentos obligāti uzskaitīt visu no pravietojuma līdz piepildījumam Jēzus piedzīvojumos. Mana evaņģēlija mērķis, viņš saka: Bet šis ir rakstītas, lai jūs ticētu, ka Jēzus ir Kristus, Dieva Dēls. Un, ja šāds ir Jāņa evaņģēlija mērķis katrs viens stāsts, katra viena rakstvieta, katra viena sadursme Jēzus dzīvē, viņš saka: šis ir iemesls, kāpēc jums vajadzētu ticēt. Šis ir iemesls, kāpēc jums vajadzētu ticēt, ka Jēzus ir Kristus, lai ticot tu un es varētu iegūt dzīvību Viņa Vārdā. Jānis saka: ticība nav tikai intelektuāla piekrišana. Ticība nav tikai pieņemt dogmu vai doktrīnu. Ticība nav tikai piederšana grupai, ticība attiecas uz katru individuāli. Ticība ir Kristū. Un tāpēc, ka ticība ir Personā, es cenšos likt jums noticēt Personai. Es cenšos likt jums noticēt vīram, kurš var apgāzt galdus un uzņemt bērniņus ar vienām un tām pašām rokām. Tas ir tas, kam es cenšos likt jums noticēt. Ka Viņš ir Kristus. Tas nozīmē, ka tad, kad jūs skatāties uz Jāņa evaņģēliju, viņš veido situāciju un diskusiju no stāsta uz stāstu, no personas uz personu, tas ir iemesls, kāpēc jums vajadzētu ticēt, ka Jēzus ir Kristus. Bet es ticu, draugi, ka vairāk kā jebkurš cits evaņģēlijs, Jānis ieraksta Jēzus spēju izmainīt dzīves. Tajā ir vieni no labākajiem pārskatiem par to, kā Jēzus aci pret aci sastopas ar cilvēkiem savā

kalpošanā. Vienkārši, lai veiktu ātru pārskatu: mēs satiekam trešajā nodaļā Nikodēmu, farizeju, tad jūs sakāt: Nikodēmam ir bagātība, respekts, zināšanas; jūs nonākat pie samariešu sievas – atstumtas un nomāktas; jūs iepazīstaties ar vīru pie Betezdas dīķa – pilnīgi bezcerīgu; sieviete, kas pieķerta laulības pārkāpšanā – vainīga; aklaiss-bezpalīdzīgs, Lācers – šķietami neatgriežams. Jēzus ienāk un izmaina cilvēku dzīves.

Tas ko mēs šeit redzam ir lielākais arguments Kristum. Spēja izmainīt dzīves. Cilvēki var argumentēt par postmodernismu, evolūciju vai par citām teorijām, tomēr neatkarīgi no tā katra sirds dziļumos ilgojas pēc pārmaiņas. Katrai sirdij ir ieradumi, no kuriem tā grib atbrīvoties. Emocijas to nepaveiks. Katrai sirdij ir kaut kas. Cilvēks var dabūt doktora grādu psiholoģijā, bet tāpat netikt galā ar savām garīgajām problēmām. Jo Kristus, Jānis saka, ir Vienīgais. Mans jautājums ir: vai Dievs ir izmainījis Tavu dzīvi? Vai Tavs stāsts ir Kristus izmainīts? Vai Tu esi arguments tam, ka Jēzus ir Mesija? Ka Viņš ir Kristus. Vai Tavas pieredzes dienasgrāmatas lapaspusēs ir stāsts par to kā Dievs ir izmainījis Tavu dzīvi? Es gribu izlasīt jums vienu stāstu no Jāņa evaņģēlija. Ar to mēs noslēgsim. Atšķiriet kopā ar mani Jāņa 9. nodaļu. Jāņa 9. nodaļa mēs sāksim ar 1. pantu. Priekš manis šis ir viens no visai izraujošākajiem stāstiem Bībelē. Kad esiet atšķīruši sakiet Āmen. Kādam ir vajadzīga žēlastība? Ok. Jāņa 9. 1. pants.

1 Un, garām ejot, Viņš ieraudzīja cilvēku, kas no dzimšanas bija neredzīgs.

2 Viņa mācekļi Viņam jautāja: "Rabi, kas ir grēkojis, viņš pats vai viņa vecāki, ka viņš neredzīgs piedzimis?"

3 Jēzus atbildēja: "Ne viņš ir grēkojis, ne viņa vecāki, bet Dieva darbiem vajag parādīties viņā.

Es gribu, lai jūs izsekojat stāsta līnijai- Jāņa 8. nodaļā Jēzu gandrīz nomētāja ar akmeņiem, Viņš izgāja no tempļa, lai viņi Viņu nenogalinātu. Un tā šeit Viņš ir, Glābējs bēg, lai izglābtu savu dzīvību.. un kamēr Viņš dodas prom, Viņš satiek cilvēku, kurš bija piedzimis akls. Ļaujiet man jums uzdot jautājumu: Ja jūs bēgat, lai glābtu savu dzīvību un ziniet, ka ir cilvēku grupa, kura grib jūs nogalināt vai jūs apstātos? Vai Tu apstātos? Tādam Jēzum mēs kalpojam. Viņš nebaidās savas dzīvības dēļ. Viņš baidās paiet Tev garām. Vai Jūs variet teikt Āmen? Viņš nebaidās par savu dzīvību. Viņš baidās paiet Tev garām. Un Viņš redz cilvēku, kuram ir bijusi problēma savā dzīvē jau kopš dzimšanas, akls no dzimšanas. Kad Jēzus gāja, viņš nemeklēja aklo cilvēku, tas nebija viņa uzdevumu sarakstā, Viņš vienkārši gāja.. Un Viņam ejot, viņi redz šo cilvēku, kurš bija dzimis akls. Un mācekļiem redzot šo cilvēku viņi jautā: Kā vaina tā ir? Vai viņa vecāki grēkoja, vai viņš grēkoja? Interesanti, sanāk, ka cilvēks var grēkot vēl pirms dzimšanas. Tas ir interesanti. Un Jēzus saka trešajā pantā:

3 "Ne viņš ir grēkojis, ne viņa vecāki, bet Dieva darbiem vajag parādīties viņā.

Es gribu, lai jūs šobrīd padomājiet par sevi un savu personisko dzīvi. Es nezinu ar kādām problēmām mēs katrs esam cīnījušies kopš dzimšanas. Katrā no mūsu dzīvē ir vājiņas, kuras mums ir bijušas jau ilgu laiku. Vai jūs variet teikt Āmen? Ir problēmas ar kurām esam cīnījušies kopš iepazīnām Jēzu. Mums pašiem. Ir kādi apslēpti grēki, kādi iemīļoti grēki, kas tik viegli mūs nodod. Un jūs variet jautāt Dievam, kāpēc tā ir, ka es jau no dzimšanas ar to cīnos. Kāpēc man šī problēma ir jau kopš bērna dienām. Kāpēc tieši man. Atceroties savu kalpošanu šajā valstī, ir gadījumi, kad pie manis nāk jaunieši, kurus

Jaunprātīgi ir uzmantojuši SDA locekļi. Es sludināju kādā vietā, un šo stāstu es nekad nevaru izmest no prāta, pēc manas svētrunas, pie manis pienāca jauna sieviete: Sebastian, man vajag ar Tevi parunāt par Tavu svētrunu. Es teicu, jā, lūdzu, kā varu jums palīdzēt. Viņi sāka man stāstīt par seksuālo izmantošanu kādu viņa piedzīvoja. Viņi teica, es nezinu ko darīt. Mēs kopā lūdzām un runājām, nākamajā dienā es atkal sludināju, viņa atkal pienāca pie manis ar savu draudzeni. Viņas draudzene paskatījās uz mani, viņa paskatījās uz mani un teica: Sebastian, viņai ir kaut kas, ko viņa vēlas Tev izstāstīt. Es teicu, labi. Un tā mēs sēžam malā, cilvēki sarunājas un gatavojas doties projām. Un meitene paskatās uz mani un uzreiz viņas seja kļūst sarkana un viņa sāk raudāt. Viņas draudzene saka, neraudi, vienkārši pasaki viņam. Vienkārši pasaki viņam. Un kamēr viņa cenšas iedrošināt savu draudzeni, meitene sabrūk uz grīdas un sāk histēriski raudāt. Un es zināju kāpēc. Es zināju kāpēc. Katram no mums ir kāpēc jautājums. Kāpēc es Kungs? Kāpēc šī ir mana problēma? Kāpēc man tas ir tik grūti? Dažreiz mēs atnākam uz draudzi un jūtamies itkā tur būtu vienīgie. Āmen? Tu cīnies ar kaut ko un tie ir, tiem ir jābūt vieniem no labākajiem Sātana meliem: tikai Tu. Nevienam citam GYC nav šī problēma. Tikai Tu. Un mēs nākam šeit ar kauna sajūtu. Mēs gribam darīt šo un iesaistīties, bet mums ir kauns. Jēzus saka, draugi jums nevajag kaunēties par to, kas ir noticis pagātnē. Mums nav jākaunas par to no kurienes mēs atnācām, ar ko cīnījāmies, dziļi sevī, pat ja Tu jau piedzimi ar šo problēmu. Un mēs jautājam kāpēc es? Jēzus atbild: tāpēc, lai Dieva darbi vareni parādītos Tavā dzīvē. Dievs grib parādīt Savu spēku Tavā labā. Viņš grib parādīt Jēzus brīnumu spēku. Ka ir vēl kas vairāk kā spēks asinīs, ka ir arī dziedināšana, atjaunošana. Tev un man atgriezties. Jūs ziniet, ka Bībele saka, mēs visi esam dzimuši grēkā, mūsos visos ir netaisnība. Aklums no dzimšanas. Un Jēzus nepaiet garām. Viņš nepaiet garām. Kāpēc? Lai Dieva darbi varētu parādīties Tavā dzīvē. Ievērojiet, ko Jēzus dara, kā Viņš dziedina šo cilvēku. Jāņa 9. mēs izlasījām 3. pantu, turpinām ar 4. pantu, Jēzus saka:

4 Man nākas strādāt Tā darbus, kas Mani sūtījis, kamēr ir diena; nāk nakts, kad neviens nevar strādāt.

5 Kamēr Es esmu pasaulē, Es esmu pasaules gaismas."

6 To sacījis, Viņš splāva zemē, taisīja no siekalām svaidāmo, uzlika šo svaidāmo uz viņa acīm

Un es domāju, tas ir interesanti. Cilvēks jau ir akls, Jēzus izveido dubļus no netīrumiem, un uzliek to uz aklā acīm. Viņš ir akls, un tad Jēzus dod viņam šīs instrukcijas 7. pantā:

7 un sacīja viņam: "Ej, mazgājies Ziloas (tulkojumā: sūtītais) dīķī!" Tad viņš aizgāja, mazgājās un pārnāca redzīgs.

Sakiet Āmen. Sekojiet tam- Viņš svaida aklā acis ar dubļiem, splauj zemē, izveido dubļus un liek tos uz aklā acīm. Tad Viņš saka, ej atrodi Ziloas dīķi un mazgājies. Pagaidi, Kungs, kāpēc aklais cilvēks nesaka: bet es esmu akls, Jēzu! Kā lai es atrodu Ziloas dīķi? Un tā viņš iet cauri Jeruzālemei, iekšā templī ar dubļiem uz sejas, meklēdams dīķi, lai iegūtu redzi. Un mēs varam iedomāties, viņš steberē apkārt, jautādamas ļaudīm: hei vai es esmu tuvu Ziloas dīķim? Un jums ir daži cilvēki, kuri palīdz ceļā pie Jēzus pēc dziedināšanas, un ir tādi, kuri nepalīdz. Daži cilvēki domāja, ka tas ir joks: o jā, tur ir Ziloas dīķis, un ieveda viņu taisni sienā. Bet tad ir cilvēki, kuri saka, brāli ko Tu meklē? Un viņš atbild: cilvēks, vārdā Jēzus, lika man iet un atrast Ziloas dīķi, lai es varētu mazgāties. Un viņš paņem

aklo cilvēku pie rokas ar visiem viņa dubļiem uz acīm un aizved viņu pie Ziloas dīķa. Un es varu iedomāties, ka viņš iesteberē dīķi, iekrīt ūdenī, noliecās zemē un sāk mazgāt savu seju, bet šoreiz viņam atverot acis, viņš var redzēt! Un pirmā lieta, ko aklais cilvēks ierauga ir viņa paša atspulgs. Es nekad neesmu sevi redzējis. Viņš redz ūdeni pilam lejā no savas sejas, viņš paskatās un redz spilgto, zilo Jeruzālemes debesu atspulgu. Un viņam ejot ārā no ūdens, viņš redz zilo pirmo reizi. Viņš pagriežas un pirmo reizi ierauga sarkano, atkal pagriežas un ierauga jaunu bērnu pirmo reizi, viņš ierauga skaistu sievieti pirmo reizi, Kungs apžēlojies. Un viņam turpinot iet, viņš saprot, ka viņš var redzēt. Un šeit ir vienīgā personu, kuru viņš tagad grib redzēt, tas ir Jēzus. Bet viņš bija tikai dzirdējis Viņa balsi. Ja viņš dzirdētu viņa balsi, viņš zinātu. Bet Jēzus viņš nekad nebija redzējis, tāpat pat ja viņš ieraudzītu Jēzu, viņš nezinātu. Viņš nezinātu. Redziet draugi, pirmā lieta, kas notiek, kad Jēzus izmaina Jūsu dzīves- jūs ieraugiet paši sevi, kas jūs patiesībā esiet. Kad jūsu redze atgriežas. Vai jūs variet teikt Āmen? Jūs ieraugiet sevi, kas jūs patiesībā esiet. Viņš dodas mājās un ierauga savu māti pirmo reizi. Aklajam šī ir gluži kā pilnīgi jauna pasaule. Viņš skatās uz situāciju apkārt, viss ko viņš redz viņam šķiet tik skaists. Bet tajā pašā laikā viņš ne tikai ierauga skaistumu un krāsas, un debesis, un vīru, kurš apskauj savu sievu vai bērnu, kurš skrien tēva rokās.. arī jauno viņš ierauga pirmo reizi. Viņš bija tikai dzirdējis, nekad redzējis. Viņš nekad nebija redzējis. Un protams, jūs ziniet, kas notiek. Viņš atgriežas atpakaļ, ar redzi, 8. pantā. Tikko kā Jēzus paveic izmaiņas tavā dzīvē un manā dzīvē, ievērojiet, kas notiek

8 Tad kaimiņi un citi, kas viņu iepriekš bija redzējuši, ka viņš ubagoja, sacīja: "Vai šis nav tas, kas sēdēja un ubagoja?"

9 Daži sacīja: viņš tas ir, - citi turpretim: nē, bet viņš tam līdzīgs. Viņš pats sacīja: "Es tas esmu."

10 Tad tie viņam sacīja: "Kā tad tavas acis ir atvērušās?"

11 Viņš atbildēja: "Cilvēks, kuru sauc Jēzus, iztaisīja svaidāmo, svaidīja ar to manas acis un sacīja man: ej uz Zilou un mazgājies! - Tad es aizgāju, mazgājos un kļuva redzīgs."

Redziet draugi, tikko kā Jums ir šī pārveidojošā pieredze, cilvēki vienmēr jums atgādinās, kas jūs mēdzāt būt. Jūs dodieties atpakaļ no GYC ar visām šīm svetajām mācībām. A tad Tu tagad esi atbraucis no GYC un gribi iet ielās liecināt? Es atceros Tevi. Es atceros, kad es kļuva par kristieti, mana māte viņa bija SDA pirms manas dzimšanas, pameta draudzi, kad man bija apmēram 1 vai 2 gadi. Un tikko kā es biju kļuvis adventists, devos mājas uz Ziemassvētku brīvdienā, es biju veģetārietis, jūs ziniet, tas negāja pārāk labi, mana mamma teica es gatavoju tavu mīļāko ēdienu, tev garšo lasis.. es saku, mammu es tagad esmu veģetārietis. Ko? Tu esi veģetārietis? Tu pārāk daudz esi iesaistījies tajā adventisma lietā. Es saku, nu mammu es mēģinu būt veselīgs, rūpēties par Dieva templi. Puika, es biju adventiste vēl pirms tavas dzimšanas, es zinu par pravietojumiem, zinu par Daniela 2, zinu visu Daniela 7 nodaļu. Es saku, mammu tas ir lieliski. Tu man te nestāsti. Mammu, es esmu veģetārietis. Es ēdu dubultos čīzburgerus no BurgerKinga. Bet tagad vai jūs man sekojiet. Jūs redziet draugi, kad cilvēki ceļ gaisām jūsu pagātni, tas tikai padara Dieva paveiktās izmaiņas spilgtākas. Vai tad Tu neesi tas čalis, kurš staigāja apkārt ar uzplēstām biksēm un tēloja baigo reperu? Tas biji Tu vai Tavs brālis? Jā, tas biju es. Bet tagad.. Un šeit nāk aklais vīrs, viņš nāk atpakaļ un visi saka, vai tad tu neesi tas, kurš sēdēja pie mūra sienas un ubagoja? Bet ne vairs, jo es varu redzēt. Bet tagad.. Tas ir

tas, kas tas ir. Ir kaut kas mūsu pagātnē, kas liek mums kaunēties. Kad es devos ārā, lai aizsniegtu cilvēkus, neviens neatbildēja. Es domāju, es esmu slikts liecinieks. Daži no mums klauvēja pie cilvēku durvīm, nevienas Bībeles stundas. Man nepadodas šī cilvēku aizsniegšanas lieta. Daži no mums cenšas uzvarēt grēku, vakar dien man tas neizdevās. Tāpēc es nevaru uzvarēt šodien. Jēzus ir viss par Bet tagad pieredzi. Tas nozīmē, ka tagadne ir kontrasts pagātnei. Un Sātans saka, atceries vakar Tev neizdevās. Jā. Bet tagad.. Vai tad Tu neesi tā meitene, kura aizbrauca uz GYC ar pārāk īsiem svārkkiem un sliktu attieksmi? Jā. Bet tagad. Par to ir stāsts! 1:00:17

Un iemesls, kāpēc mēs kaunamies ir tāpēc, ka mums nav bijusi *Bet tagad* pieredze! Jūs redziet, lai aklais noliegtu Jēzu, viņam ir jānoliedz paša redze! Kā jūs varat man likt kaunēties? Vīrs, vārdā Jēzu, man teica: ej mazgājies – es varu redzēt – tagad!... Nu, kungi saskaņā ar Aristoteļa un Sokrāta filozofiju...tas viss ir lieliski...beeet – es varu redzēt: izskaidrojiet! Vai jūs varat iedomāties šādu filozofijas paraugstundu 1 pret 1. Aklais: es varu redzēt – izskaidro! Te mēs esam, draugi. Te mēs esam. Tā nu viņš nāk...Jāņa 9.nodaļa...un es gribu pārskriet pāri šim stāstam. Farizeji oponenti viņam, viņa vecāki neapstiprina viņu. Te ir jūsu dēls, kurš tikko atguvis redzi, viņš var redzēt pirmo reizi mūžā. Jūs varat tikai iedomāties mātes raizes sirdī, it īpaši, kad cilvēki Jeruzālemē jautā: kāpēc, ko jūs izdarījāt, ka jūsu dēls ir akls? Un tagad Jēzus izdziedē tavu dēlu un tu negribi nostāties par Jēzu? Viņš ir , tas, Kas atgriezta tavam dēlam redzi. Draugi, jums ir jātic, ka jūsu vecāki vienmēr nepieņems to, kas notiek GYC. Pat, ja viņi novērtē pārmaiņas, kas notikušas tavā un manā dzīvē. Dažreiz viņiem ir bail pastāvēt. Tātad vecāki viņu neapstiprināja. Tagad viņš runā ar farizejiem Jāņa 9.nodaļā. Un lūk, kas notiek. Šo vietu apskatīsim un tad noslēgsim. 24.pants 24 Pēc tam viņi otrreiz pasauca cilvēku, kas bija neredzīgs bijis (viņi pasauca, nolamāja viņu – atkal pasauca), un sacīja viņam: "Dod Dievam godu! Mēs zinām, ka šis cilvēks ir grēcinieks." **Runājot par Jēzu.** Un viņš viņiem atbildēja 25.pants: 25 Tad tas atbildēja: "Vai Viņš ir grēcinieks, to es nezinu; vienu es zinu, ka es, neredzīgais, tagad varu redzēt." Āmen? Jūs redzat, draugi viņš stāv farizeju priekšā – vīri, kas no galvas zināja Veco Derību vārdu pa vārdam. Vīri, kuri ir spēcīgi domāšanā, vīri, kuri ir spēcīgi spriešanā. Viņš saka: jūs nevarat mani izspriest ārā no ticības Jēzum! Kā jūs varat spriest? *Viņi saka: Dod Dievam Godu, mēs zinām, ka šis cilvēks ir grēcinieks.* Un aklais saka: mani neinteresē būt intelektuālim, mani neinteresē būt *gudrākajam ābolam ābelē*. Tas nav mans mērķis! Vai viņš ir grēcinieks, vai nē, to es nezinu, bet vienu gan es zinu – es biju akls, bet tagad redzu! Bet tagad! Bet tagad. Jūs redzat, draugi, mēs nākam uz GYC, varbūt nezinot daudzas lietas. Es nevaru izskaidrot 2300 dienu pravietojumu, es nevaru novadīt semināru: kā aizsniegt kaimiņus Kristum, es nevaru iet un sludināt vēstis svētbrīžos, es nevaru būt tas, kurš vada loģistiku...vai tu esi grēcinieks vai nē...vai Jēzus ir tas...vienalga, vai tu vari izskaidrot piedzimšanu no jaunavas, 3 eņģeļu vēsts teoloģisko nepieciešamību..lai arī kas tas būtu...Jums ir jāzina tikai viena lieta! Vai jūs man sekojat līdz? Vai jūs zināt šo vienu lietu šorīt, GYC? Jūs redzat, kad cilvēki mēģina uzbrukt aklajam, apgāzt pierādījumus, argumentēt pretī...Viņi nevar argumentēt pretī – noliegt Jēzu nozīmē noliegt manu pieredzi. Tas ir tas, kas mums pietrūkst! Praktiska Dieva spēka piedzīvošana dzīvē! Kad mēs zinām, kā tas ir mainīties! Kad mēs zinām, kā tas ir būt izglābtam. Kad mēs zinām, kā tas ir nepakļauties kārdinājumam, velnam spēcīgi uzbrūkot. Kad mamma, kura nav ticīga...un tu tā:

mammu, es cenšos svētīt sabatu! Kāpēc tu man liec darīt šīs lietas? Jūs varbūt nezināt daudzas lietas...Bet vai jūs zināt vienu lietu? Vai jūs zināt vienu lietu? Vai jums ir bijusi *bet tagad* pieredze? Jūs redzat, vīrs, kurš uzrakstīja dziesmu, kas tik ļoti mums patīk, Džons Ņūtons. „Apbrīnojamā žēlastība”.

Apbrīnojamā žēlastība!

Cik saldi skan tā, Tādu grēcinieku kā mani tā izglāba.

Reiz biju zudis, bet atrasts nu es;

Biju akls, bet redzu nu es.”

Džons Ņūtons reiz bija bezdievis. Viņš uzauga pie sava tēva, kurš bija ļoti izglītots. Un Džons Ņūtons, ļoti jauns, savos pusaudža gados devās jūrā ar savu tēvu. Viņš bija sarežģīts bērns, un kamēr viņš nodarbojās ar savām pārgalvībām velna lietās, viņu nolaupīja un padarīja par vergu Āfrikā. Viņu turēja gūsta gandrīz gadu. Un sagadījās tieši tā, ka viņa tēva draugs brauca garām tieši šai ostai. Un Džons centās sūtīt signālus, lai kāds viņam palīdzētu. Viņi uztvēra signālu, atbrauca, paņēma Džonu Ņūtonu un atpakaļceļā uz Angliju, viņi iekļuva tajā vētrā. Un esot tajā vētrā viņi ir pārliecināti: kuģis noteikti grims. Mēs visi pazudīsim, mēs visi tiksīm iznīcināti. Visi velk virves un stiepj spaiņus, mēģinot dabūt ūdeni ārā no kuģa. Un visu to darot, Džonam pēkšņi ienāk prātā: paga, kur ir Dievs? Kungs apžēlojies! Un viņš teica: Kad šie vārdi iznāca no manas mutes, viņš teica...viņam, kā pa galvu iesita: Kāpēc lai Dievs būtu žēlīgs man? Es vadu vergu kuģi. Viņš paņem verdzenes no kuģa apakšas, izvaro tās un aizved atpakaļ. Un Džons saka: Dievam nav iemesla mani glābt. Nekāda iemesla. Un viņš saka: uzreiz pēc tam, kad viņš bija tā lūdzis savā sirdī, viņš tā nopūtās: nu droši vien Dievs mani neglābs, es esmu ļaundaris...Kuģis izdzīvo. Dievs atgriezta viņu. Viņš veltīja savu dzīvi kalpošanai. Uzrakstīja tūkstošiem dziesmu. Bija labs draugs Viljamam Kalperam, kurš uzrakstīja: „Ak, ciešāk ar Dievu staigāt”. Un laikā, kad Džons Ņūtons tika atgriezts, viņš gribēja gremdēties tās dziesmas vārdos: Dieva žēlastība bija stāsts Jāņa 9.nodaļā. Džonam Ņūtonam bija *Bet tagad* pieredze. Un es atceros, kā lasīju par viņu, kad viņam bija 82 gadi. Viņš bija 82 gadus vecs. Un kāds cilvēks prasīja: Džon, kā tev iet? Un Džons teica: Tu zini, mana atmiņa vairs nav tik laba, bet 2 lietas gan es atceros - es esmu liels grēcinieks un Jēzus ir liels Glābējs. To es atceros! Tas ir viss...viņš saka: 2 lietas es skaidri zinu. Un mans jautājums jums šorīt, GYC ir: vai jūs zināt? Vai tu zini? Es atceros, mana māsa mēdza skatīties to šovu „Ekstrēmās pārvērtības”, varbūt jūs esat dzirdējuši. Šis televīzijas šovs...man māsa stāstīja, kā viņi paņem parastus cilvēkus, kuriem acīmredzami nav nekāds stils vai gaume. Viņi atved viņus uz šovu, pārtaisa matus, izveido jaunu garderobi, meikapu, citreiz uztaisa cilvēkam plastisko ķirurģiju – piemēram, tauku atsūkšanu, viņi samazina svaru – uzliek uz svara režīmu, sastāda treniņu grafiku...vienvārdsakot, pilnu komplektu! Un visa šova jēga – ir redzēt visu ģimenes locekļu un draugu reakciju, kad tu atbrauc mājās. Tā ir visa jēga. Un reakcija ir nofilmēta video lentē... visa ģimene sēž tur...tad ir dzirdams klauvējiens pie durvīm. Viņi saka: jā. Mamma atver durvis un sāk nenormāli ļaut: *AK, Džon, tu izskaties lieliski!* Viņi ir skaists uzvalks, šikas kurpes, smalka frizūra...vienalga, kāds gadījums. Un viņi saka šīs ir ekstrēmās pārvērtības. Viņiem var būt šovi, lai mainītu tavu stilu. Viņiem var būt šovi, lai mainītu tavu frizūru....tavu māju, bet kādi šovi viņiem ir, lai mainītu tavu dzīvi? Šajā rītā daži no mums vajag ekstrēmās pārvērtības un kad jūs atgriezīsities mājās, jūsu draugu un ģimenes reakcija...

Katra galva ir noliekta, katra acs ir aizvērtā. Katra galva ir noliekta, katra acs ir aizvērtā. Varbūt ir cilvēks, jauns cilvēks šajā rītā, kurš saka: Kungs, man vajag Bet tagad pieredzi! Man vajag, lai manas acis tiek atvērtas. Man vajag, lai Dieva darbi parādās manā dzīvē. Man vajag, lai tu nojauk manas pagātnes cietokšņus, lai man nav jākaunas. Un, ja jūs šajā rītā gribat teikt: Kungs, es gribu Bet tagad pieredzi! Un, kad es piedzīvošu Bet tagad pieredzi...tagad tu zini, kāpēc tu vari nekaunēties. Tu nevari atņemt manu ticību Jēzum, tu nevari apšaubīt radīšanu, jo viņš ir pārrādīja mani šodien. Ja jūs gribat teikt: Kungs, es gribu Bet tagad pieredzi. Celieties savās kājās. Es gribu Bet tagad pieredzi! UN GYC ir vienkārši Ziloas dīķis. Lai tu vari nākt un mazgāties, un iet atpakaļ, redzot, mans pēdējais aicinājums ir ļoti īpašs: šeit ir daži no mums, kuri nekad vispār nav ieguvuši uzvaru par kādu noteiktu lietu. Ir tikai šis viens kaitinošais grēks. Tā viena lieta, ar kuru es jau sen netieku galā. Es devos uz Āfriku, viens jauns puisis teica: es cīnos ar masturbāciju 10 gadus. Jaunas meitenes man ir teikušas: es cīnos ar pornogrāfiju vairākus gadus. Jauni cilvēki netiek galā ar dusmām un naidu, pat rasismu. Un tu saki: Kungs, šī cīņa...man ir vajadzīga uzvara šonedēļ. Es gribu piedzīvot, bet tagad pieredzi. Es gribu, lai jūs nākat priekšā, lai mēs lūgtu īpašu lūgšanu par jums. Man nepieciešama konkrēta uzvara pār to lietu manā dzīvē. Es gribu, lai jūs nākat priekšā. Jo daudziem no mums, šeit sākās īstās grūtības. Mēs varam runāt par Kristu, runāt par Jēzus spēku, bet viss galu galā nonāk pie tā, vai mēs varam iegūt uzvaru, vai mēs varam to turpināt saglabāt. Un mēs sakām: Kungs, šodien, ir kaut kas tāds manā dzīvē...Varbūt jau kopš manas dzimšanas. Un man ir vajadzīga uzvara, man vajag Bet tagad pieredzi. Neej atpakaļ tāds pats. Aiziet, saspiedieties, lai vairāk vietas. Un tad mēs lūgsim. Es gribu pārliecināties, ka katrs ir atnācis, te ir pietiekami daudz vietas mana Tēva valstībā. Sakot: Kungs, man vajag uzvaru. Man ir vajadzīga uzvara šajā rītā. Un katru manas dzīves dienu. Un jūs gribat nākt un teikt: Kungs, šodien. Kaut ko ļoti konkrētu – man vajag, lai tu to salauz Dieva spēkā. Un es garantēju, kad jūs sākat dzīvot uzvarošu dzīvi, jūs saprotat, kā jūs varat nekaunēties. Nekāda kauna, jo es zinu – Jēzus izmaina. Es zinu – Jezus izglābj. Un tas ir Dieva pestīšanas spēks.

Lūgsim: Debesu Tēvs, mēs pateicamies, tev Kungs par Tava Gara darbu šajā rītā, Kungs. Mēs pateicamies, Tēvs, par to, kā Tu mūs esi vadījis šajā brīdī un laikā. Visi drosmi atņemot mīkļi mūsu pagātnē, visi grūtie laiki, visi dažādie gadījumi, mums raudot pie Jēzus kājām mūsu grēku un neizdošanos dēļ. Un tagad mēs stāvam uz jaunas dzīves sliekšņa. Un mēs lūdzam, Kungs, šajā rītā, ka tu mums dotu Bet tagad pieredzi...individuāli un kā kustībai. Otrkārt, Tēvs, mēs gribam lūgt par tiem, kas ir iznākuši priekšā. Un Tu zini, ka mēs esam mocījušies ilgu laiku, mēs lūdzam un meklējam tuvu un tālu pēc uzvaras pār šīm lietām. Bet tagad mēs esam redzējuši, ka ne ar izglītību, ne ar grāmatām, ne ar stāstu lasīšanu, bet tikai ar Jēzu. Un ticot Viņam, mums būs dzīve Viņā. Tātad to dēļ, kas ir atnākuši priekšā ar šo īpašo vajadzību, ne ar spēku, ne ar varu, bet ar Tavu Garu, Kungs! Mēs lūdzam, lai tu salauz sātana važas, lai Tu mūs liec zem Sava spēka, zem Dieva spēka. Ka mēs paši būtu taisnības instrumenti. Ka mums būtu šī Damaskas ceļa pieredze. Un, mūs mainot, Kungs, mūs mainot, māci, kā mums palikt Jēzū. Lai uzvaru būtu no dienas uz dienu. Tā ir mūsu lūgšana, un prasām, lai ta būtu mūsu pieredze. To lūdzam Jēzus vārdā. Āmen. Dievs svētī jūs.

